

[Christmas Møller.]

siger, det er rigtigt. Det er det alt sammen, og jeg glæder mig til, at han om lidt nikker igen. Stillingen i Landbokommissionen, i hvilken Venstre og vi deltog Side om Side med Regeringspartierne, det var den, at man sagde: Partierne, de udvalgsberettigede Partier her i Rigsdagen, er alle enige om, at det vil være forstandigt og rigtigt at gennemføre en Landbolovgivning efter disse Retningslinjer: Kornordning m. v., prishævende Foranstaltninger. Spørgsmaalet om Konvertering, om Rentepolitikken, stillede sig en Overgang hindrende i Vejen herfor. I September Maaned i Aar, da disse Forslag fra Landbokommissionen forelaa til Drøftelse og Spørgsmaalet om Konvertering og Rentepolitik blev taget med ind, da kunde den højtærede Regering, da kunde Regeringspartierne her i dette høje Ting i og for sig med Rette sige: Ja, men den Indstilling, der foreligger fra Landbokommissionen, den kan man ikke saadan skille ad, den er en Helhed, den betragter vi som et samlet Hele, som vi vil gennemføre: Konvertering og prishævende Foranstaltninger, Kornordning m. m.

Denne Betragtning lod sig høre, denne Betragtning var i Overensstemmelse med, hvad man havde indstillet, og det var denne Betragtning, man i det store og hele gjorde gældende. Men Konverteringsopgaven løstes ikke, Rigsdagen hjemsendtes, og Arbejdet begyndte paa ny. Og denne stærke og kloge Regering, som havde fumlet i det paa den Maade, at den nu ved Oktober Maaneds Begyndelse indledede med at erklære, at Kornordning kunde der sandelig ikke blive Tale om, andre Foranstaltninger vilde Regeringen nok høre Tale om, men Kornordning kunde der absolut ikke være Tale om, den gik da i sig selv i Løbet af ret kort Tid, og Arbejdet paa Landbokommissionsindstillingen begyndte, paa Landbolovene af prishævende Karakter og paa Konverteringsomraadet. I Løbet af nogle Uger viste det sig da, at Stillingen i Virkeligheden var den, at saaledes som Indenrigsministeren nu havde forelagt sit Konverteringsforslag, og med den indgaaende Behandling, det ved en Række Møder fik i Folketingsudvalget, er der i Dag — saaledes som vi ogsaa fremhæver det i vor Betænkning — en meget nærliggende Mulighed, ja, i Virkeligheden absolut Sandsynlighed for, at Konverteringen gennemføres efter Indenrigsministerens nye Linier enstemmigt her i Folketinget og i det andet høje Ting.

Den Betingelse, som ogsaa Radikale og Socialdemokrater ved Siden af Venstre

havde stillet i Landbokommissionen for at faa de prishævende Foranstaltninger gennemført, den Betingelse, de havde stillet om en Konverteringspolitik, kan i Dag siges at være opfyldt. Men da dette var sket, ja, i Virkeligheden allerede forinden — thi Arbejdsløshedsforslaget var fra Regeringens Side fremsat betydeligt før —, saa stillede Regeringen sig paa det Standpunkt, at en Række forskellige Forslag, som ikke i og for sig har noget som helst med hinanden at gøre, skulde kædes sammen til en Helhed, saaledes at Landbokommissionens Indstilling ikke skulde gennemføres, uden at Arbejdsløshedsforanstaltninger og andre Foranstaltninger blev gennemført ved Siden af.

Og det, som vi efter min Opfattelse med særlig Styrke i Dag kan pege paa, det er dette, at denne Pengeafpresningspolitik, som Regeringen paa dette Omraade har ført, hvor den har ladet haant om selve den Indstilling, Regeringens egne Repræsentanter i Landbokommissionen har afgivet, denne Politik har vi fra første Færd sagt, at vi for vort Vedkommende ikke vilde bøje os for. Under de Forhandlinger, der har været ført, har vi hævdet som vort Synspunkt, at det var Regeringens selvfølgelig Pligt under de her givne Forhold at gennemføre Landbokommissionens Indstilling, og at Regeringen ikke havde nogen som helst moralsk Berettigelse til at stille sig paa det Standpunkt, den gjorde, nemlig at kræve en særlig Betaling herfor. Jeg maa tilstaa, at ved Forhandlingernes Begyndelse havde man i hvert Fald Ret til at forvente, at man fra Partiet Venstres Side vilde stille sig paa et lignende Standpunkt. Om denne Stilling har influeret eller ikke influeret paa andres Holdning, skal jeg ganske se bort fra, det interesserer mig ikke, jeg vil kun sige, at vi for vort Vedkommende har stillet os paa det Standpunkt fra første Færd, og derfor har det været naturligt og rimeligt for os ud fra vor Opfattelse at fastholde dette.

Den Opgave, som ved Siden af Fremførelse af almindelige Betragtninger særlig paahviler mig her ved anden Behandling, maa da være at gøre Rede for de Ændringsforslag, som vi paa en Række Omraader har stillet, og som angiver Det konservative Folkepartis Holdning.

Vi stiller under Nr. 2—6 Ændringsforslag om 5 nye Love, for, saaledes som Regeringen og Regeringspartierne har affattet deres Ændringsforslag, vil dette være det teknisk rimelige. Vi stiller først Forslag om en Kornordning. Her vil jeg gerne